

Жовтень 2002

16

ВІСНИК СК

Колонка редактора

Свято назавжди

Хай би що і де
не відбувалося,
хто б там що не
казав чи не
робив,

Могилянка – це
завжди свято.

На день
Академії ми
просто бачимо
його чіткіше,
ніж завжди, та
відкриваємо для
тих, хто хоче
його бачити.

Тепер я
заплющую очі на
проблеми та
мінуси, бо вони
є скрізь, і про
них ви зможете
прочитати у
несвяткових

числах "Вісника
СК". А на
урочистостях 15
жовтня уважно
слухайте тих,
хто це свято

влаштував;
надувайте
повітряні
кульки; радійте
від "Воплів
Відоплясова".

Подивіться,
послухайте,
запам'ятайте
все добре і,
якщо зможете, –
спробуйте
зробити краще!

Авторитет – це ми!

Гадаю, не одній мені доводилося спостерігати розгублені погляди старих знайомих, викликані неочікуваною відповіддю на запитання щодо обраного мною ВНЗ. Ні, зрозумійте мене правильно! Під "розгубленими поглядами" я не мала на увазі неповагу до НаУКМА. Зовсім навпаки: знаючи тих своїх старих друзів, я мала на увазі дуже велику повагу до НаУКМА. Але їхні "інтелігентні" очі казали: "Як? Два роки тому ми пропускали заняття у школі, традиційно прикидаючись хворими, а сьогодні ти наживо ховаєш себе у книжках?" До речі, під час тієї розмови я остаточно зрозуміла, наскільки правильне рішення прийняла... Але, на жаль, це далеко непоодиноким випадком. Реакція багатьох людей на диво схожа одна на одну: "Важко???" Уявіть собі, яка тоді реакція на відповідь: "Ні! Цікаво!"

Той факт, що вступ до НаУКМА та навчання є надзвичайно важкі і потребують великих зусиль і творчої наснаги, ні для кого не таємниця, а, навпаки, – являє собою незаперечну істину. З гордістю можна відзначити: щороку найкращі студенти своїми успіхами підтверджують авторитет нашого навчального закладу. Ця сторона медалі, звичайно, позитивна та приємна як для викладачів, так і для самих студентів. Але є ще й інша – стереотип Могилянки у масовій свідомості як нескінченного ланцюга нудних лекцій та семінарів, суперскладних заліків і тестів, врешті-решт – страшних іспитів, щоб підготуватися до яких треба цілий місяць ночувати в бібліотеці, міцно тримаючи в обіймах підручник з вищої математики та використовуючи український правопис замість подушки. Існує хибна думка, що за вже рідними для нас жовтими стінами НаУКМА живе своїм дивним життям окремий тип студентської спільноти, особливий різновид студентів України, –

(продовження на с. 2)

Авторитет – це ми!

(початок на с. 1)

щось на зразок маленької галактики "іно-могилянців" у вигляді головастиків, окуляри яких приблизно на підборіддя завменшки цієї ж самої голови. Могилянці – науковці, науковці – не п'яниці, не п'яниці – не студенти! (У пом'яшеному варіанті – не повністю студенти, але ж від цього не легше!). Усі ці стереотипи не дратували б так сильно, якби всі думки, які я щойно висловила, не були такими абсурдними. Можливо, за 10 років відтворення Академії, ми ще не встигли повністю, барвисто й різносторонньо показати високий рівень своєї всебічно розвиненої культури. Можливо, наша команда KBK не грає на великій "арені" (напевно тільки через відсутність самої команди), але ж у нас існує свій власний експериментальний театр. В якому ще ВУЗі є театр на ходулях? Ми маємо власний хор, власне радіо, власний рок-клуб... і ще багато власного... тобто свого... рідного... народного... українського! А скільки обдарованих особистостей навчається в Києво-Могилянській Академії! А скільки обдарованих, і тому всесвітньо відомих навчалось раніше! Але виходить щось надто пафосно, тому краще згадаймо наші свята... Навіть далеко згадувати не треба. Наприклад, початок навчального року. Саме в НаУКМА ця подія відбулася найяскравіше. Де ще влаштували дискотеку? Де ще влаштували таку дискотеку? Де ще влаштували дискотеку з такою музикою? Де ще влаштували дискотеку з такою кількістю алкоголю, врешті-решт?

От студентам КНЕУ на відзначенні Дня знань довелося перетерпіти нудний двогодинний концерт 31 серпня, що відбувся у Палаці "Україна". Щодо студентів університету ім. Тараса Шевченка, то ці нещасні мали 2 вересня слухати урочисті промови. Могилянці не відзначали, а саме святкували посвяту в студенти 31 серпня. Я вжила термін "святкували" не випадково, адже близько 21 години з цигаркою у лівій руці та пляшкою пива у правій, під святими стінами Академії стрибали під гучну музику зарубіжних виконавців, навіть і студенти КНЕУ, і університету ім. Шевченка, КПІ та багатьох інших навчальних закладів. Дрібниці, звісно, а як приємно!

А згадаймо День Правника! Це свято, напевно, пам'ятають усі, за винятком тих, хто напився трохи раніше і перебував у стані відключення не з дискотеки, а ще з вистави. Але це не страшно. Хоч на правників того вечора варто було подивитися. Особливо смішно вийшло у першокурсників: і розумно, і жарти непристойні були – тобто все, як треба. Подивимось ще, яка гулянка відбудеться 15 жовтня! Гадаю, буде що згадати. Гадаю, не тільки я так гадаю. До того ж, не сумніваюсь, не помремо від нудоти й 1 листопада, на Балі знайомств. Досвід минулих років доводить, що буде не менш весело та не менш стильно.

Виходить, ми вміємо вчитись і розважатися. А що ще треба для справжніх студентів? Побільше шари? Ні! По-перше, ми прийшли сюди вчитися! А що по-друге і по-третє, здогадайтеся самі! ☺

Олександра Матушенко

**УРОЧИСТОСТІ 15 ЖОВТНЯ 2002 РОКУ З НАГОДИ
370-РІЧЧЯ ЗАСНУВАННЯ КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКОГО КОЛЕГІУМУ
ТА 10-РІЧЧЯ ВІДРОДЖЕННЯ КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ**

ЧАС	ЗАХІД	МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ
15:30	Традиційна акція "Чистий Сковорода"	Контрактова площа, біля пам'ятника Сковороді
16:30	Урочисе зібрання-мітинг на честь засновників Академії та Благословіння Патріарха Київського та всієї Руси-України Філарета	Контрактова площа, біля пам'ятника Сковороді
17:00	Пригощання Могилянців національними стравами	Площа І-го університетського містечка
18:00 - 18:45	Урочиста частина. Вручення державних нагород.	Культурно-мистецький центр, вул. Іллінська, 9.
19:15 - 20:00	Концерт класичної музики: солісти Національної опери України, "Київська камерата", хорова капелла "Почайна".	Академічна площа
20:00 - 21:00	Пригощання для почесних гостей	Культурно-мистецький центр, вул. Іллінська, 9.
19:00 - 20:00	Прем'єра вуличної вистави "Vivat Academia!" студентського театру "Ludus". Святковий феєрверк.	Академічна площа
21:00 - 23:00	Концерт сучасної української музики - виступ гурту "BB"	

Протягом дня:

ЧАС	ЗАХІД	МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ
10:00 - 16:00	Виставка робіт Івана-Валентина Задорожного	Галерея мистецтв НАУКМА (Культурно-мистецький центр, вул. Іллінська, 9.)
	Виставка "НАУКМА - перші 10 років - праці професорсько-викладацького складу, наукові записки, ..."	Наукова бібліотека. Культурно-мистецький центр.
16:00 - 22:00	Продаж літератури видавництв: ВД "КМ Академія", "Дух і Літера", "Кіно-Театр" ...	НАУКМА На площах
	Показ фільмів про Академію, CD-Rom про НАУКМА.	Культурно-мистецький центр (фойє).

Останнє слово дипломника

Чи варто писати нудні дипломні про філогенетичний аналіз, голницький маскульт, загибель цивілізацій і тольтеків? Може, краще думати про найважливіше, близьке серцю і п'ятам, рідне і до болю знайоме:

про музику атмосфер,
про парубків, що пускають дим і розмовляють
про дівчат з довгим волоссям, очі яких, буває, нагадують

про небо і блакитні калюжі над плацом, які переходять у довгі коридори і семінари з викладачами і розмови зі студентами

про те, що ми ніколи не помremo (варіант - не вмеремо),

балачки удвох, утрюх, вчотирюх, уп'ятьох під рипучу музику

про драм-н-бейз, хард-кор, Голандію і Швецію і Верховну Раду

про помірні кількості якісного і поживного алкоголю за доступну ціну та про хор "Почайна",

і про оперу і оперету, і Будинок Кіно і натовпи вавилонян під містичними сяйвами каштанових свічок

і знову - про асфальтову шкуру плацу, якій вдається витримувати критичну, часто іронічну, вряди-годи злісно-саркастичну масу.

Вони совгають по тобі кедами і кросівками стукотять, дзвенять, цокають, мигають черевичками на платформах, шпильках і взагалі всяких підборах

бігають, сновигають, ковзають тупають черевиками, ботами, берцями, баканами крокують у вживаному взутті армій світу, залишаючи на цій акулячій шкірі кілограми гумового порошу. Однак і метуть тебе кльошами і спідницями (іноді просто сідницями),

торкаються долонями і малюють на різні кольори крейдою; грають на сопілці, губній гармоніці і гітарі,

накликаючи дощі.

потім танцюють в калюжах, фільтрують мряку і цигарковий дим, ловлять мармизами сніжинки.

Ми. Ми, не кричучись від реальності по читальних залах, розтоплюємо кроками, і пальцями, і чаєм, і цигарками снігові тороси плацу.

ми перегортаємо центнери снігу, кидаючи (-ся) сотнями сніжків.

ми випиваємо літри того чаю і кави і помірні кількості якісного і поживного алкоголю.

і думаємо про дівчат чи про хлопців, чи про калюжі небесного кольору, чи про загадковість темряви і мудрість всесвіту, чи про те, що ніколи звідси не не підємо (варіант - не підемо).

***** На конкурсі творів про плац, який колись проводило СМІТ (Студентське мистецько-інформаційне товариство), цей мій витвір отримав перше місце. Величезне дякую СМІТ за неймовірно чудову і вчасно надану премію!

І. Бабошин

Студентам-могилянцям

На могилянців хтось бумагу в суд подав,
Що в Академії ніхто життя не мав:

На фізкультуру ходять через раз,

А лектору вони урок зірвали,
А на англійську - Боже мій! -

У клас живу козу пригнали.

Тут чесний люд почав гукать:

Там культивісти розвилися,
Гіпнотизують всіх підряд.

Одні на головах там ходять,

Та інші жити не дають.

А більші менших там тусають

Та ще й б'ють.

- Судити їх!!! - кричить громада

Ну що ж - судити так судить!

І присудили могилянцям

На білім світі довго жити,

Ходити в кіно, ловити рибу,

Жувати "СНІКЕРС" і "Пікнік".

В Каміні та ООН служить,

коли мине студентський вік.

Богдана Дальна

ВІСНИК **СК**

Видання Студентської колегії - органу самоврядування студентської спільноти НАУКМА
Головний редактор - І. Бабошин.
Е-пошта: baboshyn@ukr.net
Тел.: 416-45-49, (271) 6-33-81

Ми вдячні благодійникам Києво-Могилянської Академії: Галшці Гулевичівні, Петру Могилі, Івану Мазепі, В'ячеславу Брюховецькому та їхнім однодумцям. Особлива подяка фірмі "Квазар-Мікро" за спонсорування концерту 15 жовтня. Дякуємо усім, хто тут сумлінно вчиться і працює нам і собі на славу!